

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce A. H., proti žalovanému Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Brno, Žerotínovo nám. 3/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2006, čj. JMK 36047/2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2006, čj. 29 Ca 170/2006 - 12,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 4. 2006, čj. JMK 36047/2006, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu V. ze dne 11. 1. 2006, čj. SU-277-1/05/PO, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „Místní komunikace - parkoviště ul. K.“ na pozemku parc. č. 1192/1, 1192/5, 3635/1 v k. ú. V., stavebníka Města V.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně. Krajský soud usnesením ze dne 21. 9. 2006, čj. 29 Ca 170/2006 - 12, řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Uvedl, že se o zastavení řízení dozvěděl teprve při nahlížení do spisu dne 17. 7. 2007. Jeho tehdejší zástupce, advokát Mgr. Petr Zapletal, nezaplatil soudní poplatek, nevyzval stěžovatele k jeho zaplacení a dokonce stěžovateli ani nepředal předmětné usnesení krajského soudu a neinformoval jej o výsledku řízení.

Ze soudního spisu vyplynulo, že krajský soud doručoval písemné vyhotovení napadeného usnesení zástupci stěžovatele, stejně jako předchozí usnesení ze dne 11. 7. 2006, čj. 29 Ca 170/2006 - 10, kterým stěžovatele vyzval, aby ve stanovené lhůtě zaplatil soudní poplatek.

Nejvyšší správní soud připomíná, že má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci; má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim (§ 42 odst. 2 s. ř. s.). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již dříve judikoval, že je-li účastník

řízení zastoupen, doručuje se výzva k zaplacení soudního poplatku podle § 42 odst. 2 s. ř. s. pouze jeho zástupci (srov. rozsudek ze dne 22. 7. 2005, čj. 2 Afs 187/2004 - 69, č. 726/2005 Sb. NSS).

Krajský soud tedy správně doručoval usnesení, kterým bylo zastaveno řízení, stejně jako předchozí usnesení, kterým stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku, pouze prostřednictvím zástupce stěžovatele (§ 42 odst. 2 s. ř. s.). Napadené usnesení krajského soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno v pondělí 9. 10. 2006.

Kasační stížnost musí být podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků končí v souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. uplynutím toho dne, jenž se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Kasační stížnost se podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je podle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 9. 10. 2006, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti tak bylo pondělí 23. 10. 2006. Přitom je nutno uvést, že z hlediska běhu lhůty pro podání kasační stížnosti není rozhodující, kdy, popř. zda vůbec, zástupce předal předmětné rozhodnutí stěžovateli. Kasační stížnost byla podána osobně ve středu 17. 10. 2007, tedy zjevně po uplynutí lhůty pro její podání.

Nejvyšší správní soud nad rámec nutného odůvodnění poznamenává, že mu nepřísluší posuzovat stěžovatelem tvrzené pochybení jeho zástupce v řízení o žalobě. Stěžovatel má možnost řešit případné pochybení svého zástupce zejména v režimu předpisů upravujících výkon advokacie, především zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (stížnost na Českou advokátní komoru, odpovědnost advokáta vůči klientovi za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem advokacie, apod.). Případné pochybení advokáta žalobce nemá vliv na posouzení věci Nejvyšším správním soudem.

Nejvyšší správní soud odmítl z uvedených důvodů kasační stížnost jako opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu